

HOVEN, Viktor (Kornelimünster 26 maart 1909 – Zimmerath 10 oktober 1968).

Was tussen 1952 en 1965 burgemeester van zijn geboortestad. Hoven was ook parlamentslid in de deelstaat Noordrijn-Westfalen en bondsdaglid voor de liberale Freie Demokratische Partei. Hij studeerde politieke wetenschappen, rechten en geschiedenis, onder meer in Frankfort, waar hij college liep bij **Hendrik de Man**.

In 1935 doctoreerde Hoven op een proefschrift over de geschiedenis van de V.B. tot 1914. De geplande voortzetting van het werk met een tweede deel over de tijd tot 1918 en een derde over de ontwikkeling sindsdien werd belet door de Tweede Wereldoorlog. Het voltooid eerste gedeelte, dat grotendeels op activistische publicaties en Duitse oorlogsliteratuur steunde, is een typisch product van de tussenoorlogse toenadering van Duitse en Vlaamse nationalisten.

Nationale ontvoogdingsbewegingen waren volgens Hoven gekenmerkt door een evolutie in drie fasen: de taalculturele renaissance, het streven naar autonomie binnen de bestaande politieke structuren en ten slotte de eis voor onafhankelijkheid. Uitgaande van dit model beschouwde hij het **activisme** en het naoorlogse Vlaams-nationalisme als een historische bekroning van de V.B. die volgens hem in wezen anti-Belgisch diende te zijn. De strijd voor taalwetten binnen het bestaande bestel tot 1914 was een omweg, een afwijking van de oorspronkelijke, tegen België gerichte bezieling.

WERKEN: *Flämische Selbständigkeitsbestrebungen und ihre politische Vorgeschichte*, 1937.

WINFRIED DOLDERER